AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co.
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Corant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 tè 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

De eind-uitslag der verkiezingen in Nederland.

—o—

De strijd is volstreden en de overwinning is ons. 't Is nu wel zoo precies niet uitgekomen, als wij 't in ons vorig nummer triomfantelijk aankondigden maar toch zijn wij op slot van rekening bij deze verkiezing in Holland wel zooveel vooruitgegaan dat wij tevreden en daarom ook dankbaar kunnen zijn. Die vertraging in het bericht over den uitslag was dus inderdaad, zooals wij zeiden, een teeken dat de liberalen geslagen waren. Voor deze veronderstelling hadden wij allen grond. Wij zijn dat anders zoo niet gewoon. De kleinste verovering door de liberale partij gemaakt, de geringste winst door haar behaald, 't is binnen eenige dagen over de geheele wereld bekend. Al licht dat ook wij, die zoolang gedrukt zijn geweest en gezucht hebben onder de macht van het liberalisme, nu wij eens tot eenige verademing komen, 't luide doen hooren dat wij ons gelukkig voelen en verblijd zijn over de behaalde zegepraal.

De stilzwijgendheid in deze zaak door sommige bladen zoo stipt en nauwkeurig onderhouden, kunnen wij op 't minst genomen, als eene niet-ridderlijke handelwijze bestempelen Waarom er niet rondweg mede voor den dag gekomen en ook in dezen hun onmacht geopenbaard? Door zoo iets verborgen te houden maakt men er de zaak niet beter mee. De *N. R. C.* wendt 't over een anderen boeg en juicht zelfs met onbeschaamden overmoed in haar nederlaag. „Wat de 6e. Maart voor de liberalen was", zoo schrijft zij driestweg, „is de 20e. Maart voor de tegenpartij geweest. De zege van 6n. Maart is niet voltooid." Dit is op eene andere wijze zich van de zaak afmaken en de „goede gemeente" alzoo op eene onmerkbare wijze trachten te verschalken. Wat toch zou de *Nieuwe Rotterdammer* wel als eene „voltooide zege" beschouwen?" De verhouding der verschillende partijen in de Kamer van Honderd is thans: 26 Katholieken, 26 anti-revolutionnairen, 2 conservatieven, 1 socialist en 45 liberalen, te zamen 100. De anti-liberalen beschikken derhalve over 54 zetels en de liberalen over 46. De liberalen zijn dus *acht* stemmen in de minderheid. Wanneer nu zouden wij eigenlijk van eene „zege" volgens de *N. R. C.* mogen spreken? Hoeveel stemmen meerderheid zouden wij wel moeten hebben om zich overwinnaar te kunnen rekenen en met recht te kunnen verwachten dat deze verkiezingen ons ten bate zullen komen? De *Nieuwe Rotterdammer* moge 't verbloemen, andere liberale bladen mogen 't verborgen houden, wij verheugen ons niettemin oprecht over deze overwinning.

„Er kan nu tenminste," naar de *Maasbode* zich uitdrukt, „aan het liberalisme halt! toegeroepen en veel kwaads hersteld worden." „De Katholieken," zoo vervolgt de *Maasbode*, „hebben zich uitstekend gedragen; 't verdient opmerking, dat zelfs de liberale bladen geen enkele klacht tegen hen uitbrengen. Er is gefulmineerd tegen de anti-revolutionnairen, omdat zij met de Roomschen medegingen, maar den Katholieken heeft men niets anders verweten dan dat zij Katholiek zijn. Zelfs naar het stilzwijgend oordeel hunner tegenstanders hebben zij zich deftig en cordaat gedragen. Van de liberalen kunnen wij dit niet zeggen; met hunne moderne dominé's, ongeloovige professoren en Jansenistische pastoors brachtten zij de gebruiken der vischvrouwen en straatjongens in de discussie en maakten van de politieke verkiezingen zuiver kerkelijke. De *N. R. C.* is een trottoir-blad geworden.

„De anti-revolutionnairen hebben zich grootendeels goed gehouden. Hier en daar is een gedeelte voor de liberale verleiding bezweken, en dat heeft ons verliezen bezorgd. De massa der anti-revolutionnairen daarentegen heeft ditmaal veel gezond verstand aan den dag gelegd en veel hoop gegeven op de toekomst."

Tot zoover de *Maasbode*, de wakkere strijder voor de ware belangen en de koene verdediger van het Katholicisme.

Na dezen bevochten triomf zal 't zeker van de eendracht onder de anti-liberale leden en van de maatregelen die er genomen dienen te worden om het veroverd terrein te versterken, afhangen of wij overwinnaars zullen blijven. Ongetwijfeld zal het liberalisme weer alle krachten aanwenden om zijn vroegere vesting te herwinnen.

De uitbreiding van het Kiesrecht zal hierbij den liberalen nog wel eenige diensten kunnen bewijzen. Maar hoe 't zij, en wat er ook van worde, wij zijn nu althans voor vier jaren lang van alle buitensporige en willekeurige beslissingen en bepalingen der liberalen bevrijd. Al kunnen er nu nog wel niet zooveel veroveringen op den vijand behaald worden, 't is al veel dat hem het voortrukken kan worden belet.

ITALIË.

—o—

De toestand van 't officiëel Italië wordt als Katholieke politieke macht van dag tot dag bedenkelijker. Voor ieder onbevangen opmerker moet niets zoozeer met het werkelijk belang van dat Italië strooken dan als zoodanig op „goeden voet" te staan met 't Vaticaan.

Wat het binnenlansch bestuur aangaat, is dit duidelijk. 't Officiëel Italië moet erkennen de eenige natie ter wereld te zijn, die een parlement bezit, waarin het werkelijk Italië *niet* vertegenwoordigd is en dus als het ware een Staat in een Staat vormt. Het officiëel Italië oefent zelfs alle soort van represailles uit, ten einde den invloed en uitwerking der Pauselijke petitie te fnuiken. Met den Paus tot vriend kon Italië een der machtigste Staten van Europa worden.

Doch ook wat het buitenlandsch bestuur aangaat, gevoelt het officiëel Italië, niet gerugsteund door den H. Stoel, zijne onmacht.

Het is waar, dat het in Duitschland een machtigen bondgenoot vond. Lofwaardig zelfs was de toetreding van Italië tot de „Triple Alliantie", voor zoover deze Alliantie, den driekeizersbond vervangende, strekken kan om de progaganda der revolutie tegen te houden, daaraan perk te stellen en zelfs de anti-revolutionnaire beginselen in Europa ingang te doen vinden. Wie zal er overigens Italië een verwijt van maken Duitschland ter zijde te staan, waar het geldt mede te werken tot 't behoud van den algemeenen vrede? De moeilijke stelling, waartoe echter Italië zich tengevolge van het te niet gaan van 't handelstractaat met Frankrijk gebracht ziet, doet op eenmaal het noodlottig gevolg, dat gepaard gaat met 't verstoken zijn van den *middellijken* invloed des H. Stoels, scherp uitkomen. De *Riforma* zelve durft gewagen van „invloeden door de Fransche diplomatie op het Vaticaan, ten aanzien van Italië, *zelfs in de jongste omstandigheden*, uitgeoefend. De *Riforma* had liever tot de gevolgtrekking moeten komen, dat Frankrijk steeds baat gevonden schijnt te hebben bij den weldadigen invloed van 't Vaticaan. Immers klaagt de *Riforma* Frankrijk aan zijn recht van „oudste dochter" der Kerk veeleer in den zin begrepen te hebben van een wederkeerige voogdijschap, uit te oefenen tegen een wederkeerig aan te brengen voordeel. De bewijzen daartoe bijgebracht, zijn echter niet gelukkig gekozen. De bezetting van Ancona, die van Rome tijdens de republiek, de slag van Mentana zijn niet geschied uit een geest van berekening op eventuëel voordeel, maar uit eene opwelling van het echte rechtvaardigheidsgevoel. Italië daarentegen zal moeilijk den schijn van zich kunnen afwerpen in zijne buitenl. politiek tegenover Frankrijk uitsluitend den wil van Bismarcks politiek opgevolgd te hebben.

Italië heeft zich niet alleen sinds een reeks van jaren tot allerlei dwaasheden laten verleiden, maar zijn standpunt, dat het als Katholieke, Apostolische, Roomsche natie in Europa had kunnen en behooren in te nemen, geheel uit 't oog verloren.

Met recht kunnen de Katholieken der wereld van Italië vorderen als van de meest „bevoorrechte" dochter der Katholieke Kerk, dat het zich ten minste onthoude van alles wat den Katholieken van Italië en de wereld aanstoot kan geven. De Katholieken der wereld kunnen dit met des te meer recht vorderen, nu het onloochenbaar in de jongste dagen gebleken is, dat de vorsten van Europa van hun heilloos streven, tegen den H. Stoel gericht, geheel terugkomen; zij zijn als het ware hersteld van den eersten schrik, door 't dogma der onfeilbaarheid teweeggebracht. „Nog niet lang geleden", zeide onlangs Z. Exc. de ex-minister van buitenl. zaken van Frankrijk. Flourens, „zochten alle natiën zich van den H. Stoel los te maken. *Heden is dit geheel anders gesteld.*"

Uit een bepaald oogpunt moet voorzeker eene slaafsche politiek van Italië, slechts den wil van Duitschland gehoorzamende, niet alleen geheel verwerpelijk, maar als geheel verouderd toeschijnen, zoolang namelijk Italië, volkomen beantwoordende aan den geest van 't *Protestantsche* Duitschland, nog voortgaat den Paus van de hem toekomende weldadige vrijheid en onafhankelijkheid verstoken te houden, vooral wanneer het dit streven nog wil volhouden, geleid door de opvatting als ware het vraagstuk der wereldlijke macht slechts een vraagstuk uitsluitend tot Italië's *binnenl.* politiek behoorende. Wat dit laatste betreft, zoo is niets duidelijker dan dat zoodra Italië in een oorlog gewikkeld mocht worden, het internationaal karakter van dat vraagstuk onmiddellijk te voorschijn zou treden. De bewering, „dat de regeling van 't Romeinsche vraagstuk meer uitsluitend Italië's zaak zij", doet veronderstellen, dat Italië's welbegrepen belang er toe leidt een *initiatief* te nemen in de regeling daarvan, *niet* dat dit vraagstuk „uit zijn aard" uitsluitend tot Italië's binnenl. politiek behoort. Het is overbekend, dat de beslissing daarvan in 1870 door de groote Mogendheden is voorbehouden. De noodzakelijkheid van zoodanige solemneele regeling vangt aan van af het oogenblik, dat Italië zal gebleken zijn in gebreke te zijn tot 't nemen van eenig initiatief daartoe. En het oogenblik van het in gebreke zijn daarvan schijnt aangebroken.

De eenige drogreden, waarmede de revolutionnairen van 't zuidelijk

Europa, sinds de Fransche revolutie de „goede menigte" steeds hebben zoeken te bedotten, ten einde zich van 't feit der overweldiging van den Kerkelijken Staat vrij te pleiten, waren deze:

Het bestaan der tijdelijke macht, als niet tot de dogma's der H. Kerk behoorende, behoort niet noodzakelijk tot het wezen van 't Katholicisme. De tijdelijke macht heeft haar tijd gehad, is dus uitgediend. Het Katholieke geloof kan slechts winnen, als het van den ballast der tijdelijke macht bevrijd is.

Dat een 800tal bisschoppen tijdens het Groot Concilie verklaarden, dat in de gegevene ordening van zaken de tijdelijke macht allernoodzakelijkst is, eene meening waarmede de voortreffelijkste geesten instemden, had voor het ongeloof geene waarde.

Heden echter is het duidelijk geworden, dat het der revolutie niet zoozeer te doen is om 't bezit van een stuk gronds aan de oevers van den Tiber, maar—en het was daartegen juist, dat de Kerk steeds gewaarschuwd heeft—om door 't bezit van den Kerkelijken Staat, welks hoofdzetel geen andere dan Rome kan zijn, het Katholicisme, het geloof in Christus, van de aarde te doen verdwijnen.

En het is zeker voor een geloovigen Nederlander allervreeselijkst en tevens diep te betreuren, dat juist een overigens begaafd Nederlander, althans van geboorte, zich te Rome laat medesleepen, om daarvoor aan den voet van 't Vaticaan, in deze dagen van zooveel edele opwelling onbewimpeld uit te komen.

Prof. Moleschott, lid van den Italiaanschen Senaat, voorstander van Darwins leer, sprak onlangs als leider van eene demonstratie ter herdenking van den apostaat Giordano Bruno, het navolgende, zooals dit is medegedeeld door de *Tribuna* van 27 Febr. jl.: „Mij lacht deze gelegenheid toe een denkbeeld op den voorgrond te stellen, waarmede ik mij in eene volkomen overeenstemming geplaatst zie met mijne tegenstanders (de Katholieken). Zij meenen, dat de opheffing der tijdelijke macht moet voorbereiden den val van DE GEESTELIJKE MACHT EN VAN AL DATGENE WAT DAARUIT IS KUNNEN VOORTKOMEN. EN DIT MEEN IK OOK. Het verschil bestaat slechts hierin, dat terwijl onze vijanden (de Katholieken) dit *betreuren* en in opstand geraken bij deze wrange vrucht der geschiedenis, *wij* daarentegen er eene *zelfvoldoening* door smaken, om niet te zeggen dat wij er over *jubelen!!*"

Habemus reum confitentem!

En dat woord „*wij*" van den rationalistischen professor werd als in koor toegejuicht door een Adriano Lemmi, grootmeester der maçonnerie, door Maiocchi, Bovio, Ettore Ferrari, door Francesco Crispi, minister-president, en Moselli, den onlangs ter vervanging van Copello gekozen minister van onderwijs. Moselli, mede de Darwinistische leerstellingen ten zeerste toegedaan, sprak daarna de lofrede uit van den apostaat Bruno.

Vermoedelijk zinspeelde de H. Vader op deze tergende bekentenis van den Nederl. professor in zijne allerbelangrijkste rede, gehouden ter beantwoording van de gelukwensching door het H. College aangeboden, bij gelegenheid, dat Leo XIII den verjaardag zijner verheffing tot den Pauselijken Troon vierde.

Besprekende de redenen der bekommering, die hem vervulde te midden van den grooten troost, door 't huldebetoon der Katholieken verstrekt, zeide de H. Vader:

„Wij wijzen op de feiten en de jongste demonstratiën, aangemoedigd en begunstigd door de mannen van het gouvernement; demonstratiën met geen ander doeleinde bevolen dan om onder onze oogen de Kerk te hoonen, om den opstand der rede aan te hitsen tegen het geloof en om den meest satanieken haat uit te drukken tegen de goddelijke instelling van het Pausdom."

Treffend deed de H. Vader uitkomen, dat, zoo de Pausen zich met roem hebben weten te omringen, toen zij zelven in de Catacomben, in de gevangenis, of te midden van vervolgingen leefden, daaruit waarlijk niet een bewijs is af te leiden, dat zij geroepen zouden zijn bij voortduring in dergelijken staat van overweldiging te leven; dat ook niet de roem, door het Pausdom destijds ingeoogst, tot lof vermag te strekken van hen, die het bestreden. Dat die roem was het werk van de goddelijke kracht. Dat de vijanden in die schilderachtige voorstelling slechts de schaduwen aanbrengen, opdat de tegenstelling een des te levendiger uitwerking zou aanbrengen.

De bekentenis van prof. Moleschott bevestigt alzoo de hoogst treurige opmerking, dat, terwijl Luthers woede vooral tegen de wereldlijke macht der Pausen gericht was, thans na drie eeuwen het officiëel Italië zooverre gezonken is, dat het openlijk in een onloochenbaar anti-Katholiek karakter optreedt. En zelfs vele verdoolde Italianen meenen, dat sinds 1870 er geen sprake meer kan zijn van eene Katholieke, Apostolische en tevens *Roomsche* Kerk!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Gouv. Besluit is met ingang van 16 dezer maand de 1ste Luitenant *W. D. Hubner*, op zijn verzoek, eervol ontheven als Adjudant bij het garnizoen, tevens Adjudant bij den Gouverneur, en die functiën opgedragen aan den 1sten Luitenant *H. Spekman*; is de 2e. Luitenant bij de dd. Stedelijke Schutterij *J. A. de Veer* belast met de functiën van Adjudant bij den Gouverneur; is Mejuffrouw *S. P. Farret* benoemd tot onderwijzeres bij het Openbaar Onderwijs op dit eiland; is aan den maréchaussée 2e. klasse *A. Hofman*, op zijn verzoek, met ingang van 1 Mei e. k. eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

— In het hoofdstuk van ons vorig nummer: *De uitslag der verkiezingen in Nederland* is eene onnauwkeurigheid ingeslopen. Wij hebben daar geschreven dat de „anti-revolutionnairen" hebben gezegevierd; dit is niet juist. Wij hebben natuurlijk bedoeld dat de „anti-liberalen" den slag hebben gewonnen.

De welwillendheid van den lezer zal deze incorrectie wel reeds verbeterd hebben.

— Verleden Zondag is hier in de *Poenda* door een man poging aangewend tot zelfmoord. Dit moet reeds de tweede keer zijn dat dezelfde persoon zich het leven tracht te benemen. Nu heeft hij met een scheermes zich gewond aan den hals. Nog bijtijds werd hij in zijn boos opzet tegengewerkt. Ofschoon hij veel bloed verloren heeft is toch de wond volstrekt niet gevaarlijk. Nog denzelfden avond naar het gasthuis gevoerd en daar verbonden, moet hij reeds den volgenden morgen de vlucht hebben genomen.

De aanleidende oorzaak tot deze euveldaad is, naar men zegt, de verslaafdheid aan sterken drank.

Zoo iemand die reeds tweemaal er opuit geweest is om zich zelven te dooden, mag zeker wel in het oog gehouden worden en daarom dient hem ook de gelegenheid ontnomen te worden, waarbij zulke boosaardige plannen in zijn brein opkomen.

Den 1sten Juli a. s. zal hier op Curaçao de merkwaardige gebeurtenis herdacht worden dat de vrijheid geschonken is aan alle slaven. Op dien dag zal het vijf en twintig jaren geleden zijn dat voor honderden onzer arme bewoners het eerst die gelukszon is opgegaan. Menigeen zal nog dikwijls en niet 't minst op dat zilveren feest met groote dankbaarheid zich dat gelukkig oogenblik herinneren, waarop hun het dierbaarste wat zij bezitten en wat ook de verheffing van den mensch uitmaakt, nl. de vrijheid, werd teruggegeven.

Dezer dagen hebben eenige Heeren reeds het initiatief genomen voor eene plechtige feestviering op dien gedenkwaardigen dag. Onder hooge goedkeuring van den HEG. Heer Gouverneur hebben zij zich als Commissie gevormd om de feestelijkheden voor te bereiden en te leiden. Om reden dat de 1ste Juli juist op Zondag valt, heeft men plan dien gedenkdag op den 2n. Juli te vieren.

Wellicht hebben wij nog gelegenheid binnenkort op deze aangekondigde feestelijkheid terug te komen en zullen wij dan ook wel in staat zijn meer bijzonders daarover mee te deelen.

— Woensdag jl. heeft de Amerikaansche oorlogsboot *Pensacola* weer onze haven verlaten en koers gezet naar Colon.

Dit oorlogschip heeft de overblijfselen van generaal Paez, van New-York overgevoerd naar La Guayra. Van La Guayra is dat stoffelijk overschot plechtstatig overgebracht naar Caracas, waar het den 19n. dezer in het Pantheon met groote luister is bijgezet.

— In den nacht van Maandag op Dinsdag is een begin van brand outstaan in een der huizen van de *Poenda*. Door tijdige hulp en maatregelen is het vuur onmiddellijk gebluscht zonder eenige noemenswaardige schade te hebben veroorzaakt.

— Naar eene annonce in de *Oficina Marítima* geplaatst, zal vermoedelijk de nieuwe boot *Prins Frederik Hendrik*, van den K. W.-I. Md. dezer dagen hier arriveeren.

Deze boot is den 24en Maart reeds uit Holland vertrokken, maar heeft eenige vertraging op haar reis ondervonden, doordien zij wegens een defect aan de pompen te Southampton heeft meeten binnenloopen. Den 29sten Maart van uit Southamptom weer vertrokken, rekent men, dat deze boot, via Suriname, morgen hier zal aankomen.

— In de openbare zitting van ll. Donderdagavond heeft de Koloniale Raad de Ontwerp-Verordening, tot vaststelling van het slot der rekening van de Koloniale uitgaven en ontvangsten van Curaçao over het dienstjaar 1885, goedgekeurd.

NEDERLAND.

— Ons bericht van de vorige week uit de *New-York Herald* genomen over de aftreding van het Hollandsche Ministerie vinden wij thans in de Nederlandsche kranten van den 31 Maart, als iets gebeurlijks aangegeven. Dus, tot hiertoe is er nog geen zekerheid.

Het D. v. Z. H. zegt daaromtrent het volgende: Naar wij vernemen, had het ministerie zijne taak met de invoering der grondwet als geëindigd beschouwende, reeds vóór de verkiezingen, en wel in de eerste dagen van Maart, een verzoek om ontslag bij Z. M. den koning ingediend, zich echter bereid verklarende het bestuur te blijven voeren tot na afloop der verkiezingen. Thans moet dit verzoek opnieuw zijn ingediend.

De opening der beide Kamers wordt verwacht in de derde week van April. Zal Heemskerk als minister in die Kamers verschijnen? Men beweert van neen.

Wat is hiervan waar? Men weet, dat Heemskerk, toen de rechterzijde een kleine meerderheid had, eveneens ontslag nam, maar door een dubbelzinnigen brief den heer Mackay er in liet loopen en toen maar weer de portefeuilles opnam. Nu kan men wel beweren, dat de rechterzijde zich niet tweemaal aan denzelfden steen zal stooten, maar 't blijft een waarheid, dat de heer Heemskerk het in list ver gebracht heeft en een boog bezit met tal van pijlen.

De *Arnh. Ct.* gelooft niet aan de oprechtheid van Heemskerk's aanzoek. Haar wordt uit Den Haag o. a. het volgende geschreven:

„Men spreekt van aftreding van het ministerie-Heemskerk. Ik geloof wel, dat er eene vertooning in dien zin zal worden gedaan, maar de crisis zal wel op hetzelfde uitkomen als reeds zoo dikwijls van deze vertooners, althans van dezen hoofdvertooner is bijgewoond. De heer Heemskerk zal, om de taal van de speeltafel te spreken, *proponeeren*; men zal hem de gelegenheid geven een paar kaarten te *ecarteeren*, maar dan laten uitspelen. Het zal dan natuurlijk een weinig anders gaan dan het ministerie in de gulden dagen van het „doode punt" doen mocht; er zal, zoo niet in de wetgeving en de administratie zelve, bij benoemingen veel meer op de wenschen en eischen van de kerkelijke partijen moeten gelet en de liberalen achteruitgezet worden. Misschien eischt men van Heemskerk wel, dat hij op het dezer dagen bij den Raad van State in behandeling komend beroep tegen de schorsing van Okma als raadslid van Wymbritseradeel door den Konning een besluit tot vernietiging nemen laat; in dat geval zal hij het waarschijnlijk ter wille des vredes en zijns politieken levens wel doen, om den nieuwen afgevaardigde van Schoterland althans *formeel* te rehabiliteeren. Alle tegenwoordige collega's zullen daartoe niet medewerken; ik ken er twee, die in elk geval het ministerie zullen verlaten, wanneer de *demi-tour à droite* moet gedaan worden, maar ik wil hunne namen niet noemen om andere ministers niet te beleedigen, die hetzelfde plan kunnen hebben zonder dat ik er van weet."

Of de rechterzijde bereid is de regeering te aanvaarden, wanneer die haar door den Koning aangeboden wordt, weten wij niet; dat de zaak in ernstige overweging genomen wordt, is zeker. Eén ding hopen wij, wat ook de uitslag der beraadslagingen wezen moge, dat men zich niet nogmaals door Heemskerk met een kluitje in het riet laat struren. Als men onbegrijpelijke brieven ontvangt, belet niets opheldering te vragen.

— De Haagsche correspondent van de *N. Gr. Ct.* bericht, dat de Koning de zitting der Staten-Generaal niet zal openen en ook de leden niet ten paleize zal ontvangen voor het afleggen van den oed, wegens de verkiezing van Domela Nieuwenhuis.

— Wij lezen in het *Huisgezin*:

„Men verwacht, gelijk we reeds op gezag van den *Moniteur de Rome*, meldden, de bekeering van keizerin Augusta tot het Catholicisme als zijnde reeds een gerijpt en vast besluit. Deze bekeering zou geen verrassing zijn voor degenen, die keizerin Augusta kennen en op de hoogte zijn van de ingenomenheid, welke zij altijd voor het Catholicisme en de religieuze orden heeft getoond, welke ingenomenheid veel heeft bijgedragen tot haar verzet tegen de politiek van Von Bismarck tijdens den Cultuurkamp.

Wij deelen het bericht slechts onder alle voorbehoud mee."

In het *Centrum* van den 29en Maart lezen wij nog: Berichten uit Weenen en Berlijn bevestigen het gerucht, dat de Duitsche keizerin-weduwe tot het Katholiek geloof zal overgaan.

BUITENLAND.

ITALIË.—Verscheidene Fransche bladen hebben onlangs beweerd dat Duitschland en Oostenrijk een geheime overeenkomst hebben gesloten met Italië, betreffende den toestand van den Paus te Rome. Eenige zelfs gaven te kennen, dat de twee eerstgenoemde Mogendheden de Italiaansche regeering volkomen vrij lieten om in de Romeinsche quaestie te handelen, zooals haar goeddacht. Wij hebben toen daarvan gewag gemaakt.

De *Moniteur de Rome* liet het aan de Oostenrijksche pers over, te dien opzichte verklaringen te geven. Het *Fremdenblatt*, dat tot het Weener departement van buitenlandsche Zaken in betrekking staat, voldoet aan dien wenk van het Romeinsche blad en ontkent op de meest formeele wijze de waarheid der bewuste mededeelingen van die Fransche bladen. Nooit, zegt het, is tusschen Duitschland, Oostenrijk en Italië een geheime overeenkomst gesloten, betreffende den toestand van den H. Stoel.

— Ook den Romeinschen correspondent van den *Observateur Français* legt de triple-alliantie eenige beschouwingen in de pen omtrent de Romeinsche quaestie. De schrijver verzekert, dat de vele dagbladartikelen hieromtrent scheeve voorstellingen hebben gegeven. "Het is niet waar, dat Oostenrijk in het tractaat met Italië de beruchte formule had opgenomen over het zuiver binnenlandsch karakter der Romeinsche quaestie, — zegt de correspondent, voor wiens rekening al hetgeen hier volgt, is. Wel is waar is de triple-alliantie, zoolang zij zal bestaan, in haar denkbeeld weinig gunstig aan de zaak der Pausen, maar de

respondent weet uit zekere bron, in het tractaat van iets dergelijks niet wordt gesproken. De ige formule, die daarop betrekg heeft. is de zinsnede, die Itade onschendbaarheid van zijn ndgebied waarborgt. Het is dus e belofte tot handhaving van *statu quo*, maar de internaciole quaestie wordt niet aangeraakt. e onderscheiding moet wel in oog worden gehouden. (Het ener *Fremdenblatt* is dus niet delijk en loyaal in zijn démenti eest. Maar het is ook moeilijk r de Oostenrijksche regeering wanneer zij loochent, den Paus Italië's willekeur te hebben overaten, te verklaren, dat zij den taanden toestand heeft bevesl.)

e correspondent protesteert ook en zekere geruchten, volgens ke de Paus zeer door dezen toend gedrukt zou zijn. Te Rome ft men nooit een erg levendig trouwen in de symphatie van tenrijk gehad. (Hoewel de corpondent niet van het keizerlijk s maar van den Staat spreekt, ft hij met dezen volzin wellicht e zware verantwoordelijkheid op geladen.) De Paus is noch dupe h slachtoffer geweest. Het miswen is alleen nog grooter geden.

e correspondent heeft hieromt een zeer belangwekkend onhoud gehad met een Oostenrijksch lomaat, die van oordeel was, Oostenrijk de laatste bepalin- van het tractaat slechts uit s voor een onmiddellijken oor- heeft aangenomen. Indien dit aar verdween, zou Oostenrijk e grootere mate van vrijheid hernen. Niet alleen de militaire ar ook de geheele conservatieve tij, die thans de meerderheid nt, begint volgens dien diplot de lasten van het drievoudig bond moede te worden. Het denkld, dat het Italië het vrij genot ft moeten waarborgen van zijne overingen, heeft een groot aantal rstanders van het bondgenoothap met Italië ontgoocheld. Den dat de algemeene toestand min- onzeker wierd, zouden de laatste alingen van het tractaat *ipso to* waardeloos worden.

- Volgens de *Figaro* heeft het tsche gouvernement den heer n Schlözer opgedragen het Vatin te verzoeken, een bijzonderen egenwoordiger voor de kroning keizer Friedrich te zenden. Vaticaan heeft zijn toestemg gegeven, maar eene keus van persoon heeft nog niet plaats ad. De heer von Schlözer heeft zocht, dat Mgr. Galimberti, nun- te Weenen, daartoe werd aanezen.

RANKRIJK.—De nieuwe minisvan Oorlog, de Freycinet, heeft e circulaire nota aan de corpsmandanten uitgevaardigd, waarij de handhaving der discipline er alle rangen vordert. Verder de minister, dat het departet van Oorlog zijn uitsluitend itaire karakter zal behouden en alle burgelijke of parlamentaizaken aan den specialen secres zullen toevertrouwd worden.

-De opportunisten ondersteunen candidatuur van Foucard tegen langer in den verkiezingstrijd r het departement van het Noor-

- Luidruchtige politieke vergadeingen werden den 10n. dezer te ubaix en Avesnes, departement het Noorden, gehouden. De verring was zoo groot dat het de enaars moeilijk was te kunnen ken. De meerderheid der peren, die tegenwoordig waren, enen ten gunste te zijn van Bouger.

e Lille, in hetzelfde departement, er een socialistische *meeting* ts, waar een besluit is aangenoter waarborging dat de werklie- Foucard, de opponent van Bouger zullen ondersteunen.

- De *Nordd. Alg. Ztg.* denkt, dat meening gerechtvaardigd is dat e meerderheid der Fransche kies generaal Boulanger begunstigt de regeering tegenwerkt. Het blad zegt ook, dat voor de opportunisten niets anders overblijft dan zich in hunne ongelukkige positie te schikken.

— Met 59.500 tegen 37.500 stemmen, die op den opportunistischen candidaat gevallen zijn, werd generaal Boulanger tot afgevaardigde van het departement van Dordogne gekozen. De uitslag was buiten verwachting en heeft de angst der conservatieven doen stijgen. Boulanger heeft echter den zetel van de hand gewezen en zet zijne werkzaamheden voort om het departement van het Noorden in de Kamer te kunnen vertegenwoordigen.

DUITSCHLAND.— Legendes omtrent den overleden Keizer beginnen reeds de ronde te doen. De eerste betreft de groote wilde zwaan die over den Dom zweefde gedurende de lijkdiensten, en die, toen de lijkkist uitgedragen werd, langzaam over het stille paleis vloog tot naar het graf te Charlottenburg.

De karakteristiekste opmerking over den dood van Wilhelm is door zijn achterkleinzoon gemaakt. „De Keizer is naar den hemel gegaan," werd den kleinen prins plechtig verklaard. „ Heeft hij zijn zwaard mede genomen ?" vroeg de toekomstige keizer op eene heel naieve wijze.

— In antwoord op verschillende adressen haar aangeboden door 17 vereenigingen,, waarvan zij de beschermster is, zegt de nieuwe keizerin,Victoria, dat haar eerste en heiligste plicht is voor haar lijdenden echtgenoot te zorgen. Zij is bewust van de taak die op haar rust als Koningin en Keizerin en zal dezelve zoo best mogelijk vervullen. Tevens herinnert zij zich dat zij andere maatschappelijke plichten te vervullen heeft. De moreele en intelectueële opvoeding der vrouwen, de gezondheidstoestand der werkende klassen —dat alles zal zij aanhoudend voor den geest houden. De edelste roeping eener prinses, zegt zij, is eene onvermoeide werkzaamheid om het lijden van alle klassen tegemoet te komen. Ten gevolge van de moeilijkheid van hare taak twijfelt zij nochtans niet er in te zullen slagen zooals zij het van harte wenscht.

— Er is een ministerieële crisis in Duitschland ontstaan. Keizer Friedrich is van plan om zijn dochter Victoria ten huwelijk te geven aan Alexander van Battenberg (de gewezen prins van Bulgarije), en wil den prins den titel van *Fürst* geven als blijk van diens geheele afzwering van zijn candidatuur voor den Bulgaarsshen troon, en aldus al de bezwaren met betrekking tot de verloving van Alexander met prinses Victoria wegnemen. Bismarck protesteert echter tegen dit plan en wil zelfs aftreden.

De Kanselier stelt zijn aftreden tijdelijk uit teneinde te voorkomen dat de invloed van Keizerin Victoria de Duitsche éénheid verbreke.

De Czaar en Keizer Friedrich onderhandelen persoonlijk over de huwelijk-quaestie van prins Alexander. De Russische pers beschouwt dit huwelijk als een aanslag van Engeland op Bulgarije, welke aanslag door Rusland in de gebergten van Afghanistan zal beantwoord worden.

De berichten van de Amerikaansche bladen, tot den 12n dezer, omtrent deze Bismarcks-crisis zijn tegenstrijdig. De Keizerin had eene samenkomst van twee uren met den Kanselier. De opgewondenheid die zich bij de keizerin na deze samenkomst vertoonde komt overeen met het gerucht dat het huwelijk voorloopig zal worden uitgesteld. De heele zaak is nochtans geheimzinnig en men is geneigd te gelooven dat eene groote verassing hangend is. Het gerucht verspreidt zich meer en meer dat Bismarck voornemens is af te treden, terwijl de naam van graaf Münster, de Duitsche afgezant te Parijs, als zijn opvolger genoemd wordt. Er wordt ook gezegd dat de keuze van den Keizer zal vallen op Baron von Roggenbach, een oud boezemvriend van Friedrich. De Baron is 68 jaren oud.

De *Post* zegt, dat alle vrees voor Bismarck 's aftreden verdwenen is en dat het plan van de verloving van prinses Victoria met prins Alexander opgegeven is.

De *Nat. Ztg.* daarentegen zegt, dat deze verklaring te ver gaat ; dat de Keizer ter voldoening aan de wenschen van Bismarck het bezoek van prins Alexander heeft uitgesteld, maar dat de Keizerin steeds vurig wenscht de zaak te bespoedigen. Dit blad zegt ook, dat de Groot-Hertog van Baden, een schoonbroeder van den Keizer, al zijn kracht in het werk stelt om de geschillen tusschen den Keizer en Bismarck te vereffenen.

Andere berichten weer beweren, dat prins Alexander besloten heeft zijn aanzoek om de hand van prinses Victoria te laten varen, indien de meerderheid van de keizerlijke familie zich daartegen verzet.

Verscheidene bladen vallen den kroonprins heftig aan ; zelfs de Keizerin wordt door een conservatief blad gelaakt. Wanneer Pruisische bladen hun Kroonprins en Keizerin openlijk aanvallen moet men Duitschland maar heel weinig kennen om zich niet de verbittering door die spanning veroorzaaktte kunnen voorstellen.

Op eene *meeting* te Breslau, bijgewoond door 1500 personen, heeft men een besluit genomen om een adres aan den Keizer te zenden met het verzoek om, gelijk zijn vereerde vader, nooit zijn toestemming te geven aan het verwijderen van prins Bismarck uit de staatszaken. De *Post*, de *Nat. Ztg.* en andere bladen, vermoedelijk op een wenk van de regeering, geven het volk den raad om geen adressen aan Bismarck te zenden. !

— Keizer Friedrich heeft 40,000 marken uit zijn particuliere fondsen aan de slachtoffers van de overstroomingen geschonken.

—De overleden Keizer heeft de som van 30 marken nagelaten voor iederen soldaat van den oorlog van 1870.

— In Elzas - Lotharingen is een decreet uitgevaardigd ter verleening van amnestie aan allen die gevonnisd zijn wegens politieke misdaden.

ENGELAND.— Bij de Engelsche cavalerie is de mitrailleuse Nordenfeldt ingevoerd, welke uitstekende diensten kan bewijzen bij alle gelegenheden, waarbij men licht beweegbaar en snelvurend geschut noodig heeft. Deze mitrailleuse heeft 3 loopen en ligt op eene zeer lichte tweeraderige affuit, die van 2 munitiekisten is voorzien, waarin 6 geladen magazijnen, ieder met 380 patronen, geplaatst kunnen worden. Men kan in de minuut met deze mitrailleuse 450 schoten doen, zonder inspanning voor de beide bedieningsmanschappen, waarvan de een richt en aftrekt en de ander voor de munitie zorgt.

Deze Nordenfeldt mitrailleuse wordt met 2 paarden bespannen, doch is zoodanig ingericht, dat men bij slechten toestand van het terrein, een voorspan kan gebruiken. Gedurende den marsch zitten de beide bedieningsmanschappen op de affuitkisten, waarvan de opengeslagen deksels, bij het gevecht, hun tot schild dienen.

Met inbegrip van 127 KG. voor 2 lichte bedieningsmanschappen en van 113 KG. voor patronen, is het totale gewicht 710 KG., zoodat ieder paard slechts 355 KG. te trekken heeft.

De uitvinder heeft een dezer mitrailleuses (niet uit haat of nijd) aan Prins Wilhelm van Pruisen ten geschenke gegeven. In Duitschland wil men echter voorloopig niets van de invoering van dergelijk geschut, bij de cavalerie, weten.

— Den 28n. Maart woedde in het Noorden van Engeland weer een nieuwe sneeuwstorm.

— Op Witten-Donderdag hebben de Keizer van Oostenrijk en de Koningin van Spanje de gebruikelijke voetwassching verricht.

VENEZUELA. — Met algemeene stemmen heeft de Venezuelaansche Akademie, in hare zitting van den 5n. dezer maand, den ZeerEerw. Heer D. Daniel Vizcaya, priester, tot lid gekozen, ter vervanging van wijlen Z. D. H. Mgr. Manuel Felipe Rodriguez. „Als een leviet van helder begrip, van schitterende bekwaamheid, die tevens de gave van welsprekendheid bezit," zegt de *Diario de Avisos* van Caracas, „ zal de begaafde priester Vizcaya den zetel tot eer strekken, die zoo waardiglijk bekleed werd door den geestelijke, wiens dood men nooit genoeg betreuren kan."

ARGENT. REPUBLIEK. — De Oostelijke en Argentijnsche Regeeringen zijn overeengekomen om een internationaal Zuid - Amerikaansch Congres te beleggen. Dit Congres zal den 18n Juli a. s. te Montivideo zitting houden, met het doel nl. om een verdrag te sluiten, dat al de thans tusschen verschillende Zuid-Amerikaansche naties hangende geschillen over internationaal Recht zal vereffenen. Het zal het eerste Congres zijn van die soort, dat ooit in Amerika heeft plaats gehad.

54 contra 45 i 1 braboe.

Ata resultado final di eleccionnan na Hoelanda pa representacion di pueblo den Tweede Kamer, awor koe reeleccion a caba. Nos no a ekivoca nos anto ora, siman pasá, nos a calcula koe partido anti-liberal, basando nos riba un cálculo di *Handelsblad* koe ta un órgano liberal, lo a bin tin un majoría di por lo menos *diez* voto den Tweede Kamer. Nos a perde *un* puesto segun nos cálculo. Awe, despues di reeleccion Tweede Kamer ta formá di 26 Catolica, 26 Protestant orthodox, 2 conservador, esta : 54 anti-liberal contra 45 liberal, koe ta haci huntoe 99 miembro. E di 100 puesto a cai — o, verguenza !— riba Domela Nieuwenhuis, un domi koe a abandona su servicio i poné na cabez di socialistanan. Su eleccion a sosode coe judanza di liberalnan ; di modo koe e predicadó di revolucion, e zundradó desvergonzá di nos Rei stimá lo bin tuma puesto bao di representantenan di pueblo, den sala di conseho di nacion, dilanti di trono di Rei.

Verdaderamente ta un verguenza, i nos no ta comprende com e mas di 1100 electornan, koe a duna nan voto pa un homber asina indigno, lo por responde pa nan consensji como ciudadano Neerlandes. Koe Protestant orthodoxnan a contribui na eleccion di Domela Nieuwenhuis, nan órgano, *Standaard*, ta contradici esai. E courant-ai ta kere di por proba koe un gran majoría di su partidarionan no a tuma parti den votacion, i koe, si algun di nan por a duna nan voto pa e apostel di socialismo, nan judanza no ta ni cos di menta.

Nos no kier indaga, ma na toer caso prensa liberal di Hoelanda no tin razon di mustrá indigná, manera é ta haci, coe eleccion di e ex-domi socialista. Socialismo a nace foi liberalismo i ta conocí cuantoe, na Hoelanda mes, liberalismo a tuma jioenan di socialismo bao di su proteccion. Cuantoe be courant catolicanan no a jama liberalnan na orde ora nan tabata tene socialistanan contentoe. I na fin di cuenta, ta liberalnan a pone Domela Nieuwenhuis como candidato. Lo ke tin ta, koe liberalnan mes meste conta e ex-domi como nan enemigoe mes cos koe nan ta conta cualke anti-liberal di mas orthodox.

———

Laga e predicadó di revolucion un banda ;—sigur ta, koe partido antiliberal lo desarrolla un forza den Tweede Kamer nobo, un forza, koe lo condena liberalismo na impotencia.

Nos tin asina toer razon anto di ta contentoe coe resultado di eleccionnan, i ainda derrota di liberalismo lo por tabata mas grandi, si hopi elector protestant no a cai den trampa di liberalnan. Ta sigur koe instigacion contra Catolica Romanonan, spantamentoe coe horca i candela a tene e protestant inocentenan atras pa duna nan voto na un candidato catolica.

Mentira i calumnia plamá bao di poblacion no a falta nan efecto. Coe un cara di mas hipócrita di mundo i coe un tono devoto, liber

pensadornan, koe no sabi ni di Dios ni di Su mandamentoenan, a haci Protestantnan mira, koe Catolicanan ta busca di entrega "Hoelanda Protestant" na Papa i Roma; koe nan kier haci e "pader-hesuïta" Dr. Schaepman promé ministro; koe nan kier destrui Iglesia Reformá Neerlandes; koe nan kier convertí Universidad di Utrecht na un seminaria Romano i koe nan lo masacra "herezenan" coe candela i horca.

Esai e pober alma orthodoxnan, educá foi chikitoe coe horror i susto pa Roma i Spanja, a kere inocentemente; p'esai na diferente lugá nan a laga un candidato catolica na caja, i—liberalismo tabata muri di alegría mirando e pobernan su inocencia.

Ora nan a gana un candidato coe nan manja, e ora-ai liberalnan por a haci fiesta, manera a sosode na Dordrecht, na oenda tabatin celebracion di "triunfo di luz riba oscuridad,"—ó na Vlaardingen, na oenda liberalnan a cumpra voto na *un fuerte* pa un, i despues haci baile ora eleccion a caba.

E tono di húbilo di liberalismo, sabiendo coe ki medio vergonzoso el a conserva puesto na algun lugá, ta haci hende supone algun cos. E tono-ai ta proba arrogancia di e partido, koe a tiraniza Hoelanda durante cuarenta anja i koe awor pueblo hartá a hala curpa foi dje.—e tono-ai ta proba koe ainda liberalismo no kier laga su gritería para. Despues di derrota di su partido ainda *Nieuwe Rotterdamsche Courant* ta tribi scirbi: „Lo ke 6 di Maart tabata pa liberalnan, 20 di Maart tabata pa nan contra-partido. Triunfo di 6 di Maart no ta completoe."

¡Triunfo no ta completoe! I liberal nan tin *ocho* stem menos koe anti-liberalnan. ¿Cuantoe majoría anti-liberalnan meste tin anto, pa nan por papia di triunfo i spera, koe awor Hoelanda lo ta gobERná den nan spiritu, mientras semper liberalismo a haci nan balia riba su música, hasta ora majoría liberal tabata insignificante?

E arrogancia ai di partido liberal, koe ta jama su curpa simplemente NACION, mientras gran majoría di nacion ta detesté, meste sinja su contra-partido di cuantoe importancia ta pa e traha contra liberalismo na toer lugá, na oenda liberalnan por apropia un posicion mas grandi di lo ke ta toka nan. E brutalidad, coe cual liberalismo ta tribi lamta cabez hasta despues di un derrota asina grandi meste ta cortá definitivamente.

Laga nos confia koe anti-liberalnan lo traha coe ánimo i coe energía pa logra esai.

NOTICIA

Emanicipacion.

Dia 1° di Juli di e anja-aki ta cumpli 25 anja koe Su Magestad nos Rei stimá Willem III a haja bon di duna emanicipacion na catiboenan den Colonia Curaçao. E dia-ai ta sin ningun duda anto un fechá memorable i di verdadero motiboe di alegría i di fiesta no solamente pa esnan, koe 25 anja pasá a haja nan liber di e cadena bárbaro di esclavitud, ma tambe pa toer otro hende, a lo menos pa toer esnan pa kende e mandamentoe divino di *stima bo prógimo* manera bo mes no ta un palabra vano.

Kende no ta corda te ainda koe horror riba sufrimentoe i privacionnan, tanto moral como materialnan, di su rumannan koe te 25 anja pasá ainda tabata cargá jugo di esclavitud. P'esai mes anto, kende lo no tuma parti i contribuí di ki manera koe é por pa conmemora e dia grandi den historia di nos Colonia, e dia di verdadera gloria pa Cas di nos Rei stimá!

Coe satisfaccion nos a mira den curso di e siman-aki koe un número grandi di jioe di Curaçao a forma un comision koe objeto di busca cooperacion di toer hende di bon voluntad pa solemniza asina tantoe posible dia 1° di Juli 1888. Riba lista di esnan koe a priminti nan cooperacion nos, a mira nomber di mucho persona di distinccion, lo ke ta haci nos confia koe Curaçao su poblacion lo celebra dignamente e fiesta grandi di emanicipacion.

Nos gobierno colonial tambe, segun nos ta informá, a resolve di tuma parti den e fiesta, i pa hacié mas solemne—como, dia 1° di Juli ta cai riba Dia Domingo—nos excelentísimo senjor Gobernador lo dispone koe Dia Luna siguiente, esta: 2 di Juli, toer oficina di gobierno lo ta cerá. Di acuerdo coe n'esai e caballeronan di Comision ta corda di celebra fiesta di emanicipacion riba Dia Luna 2 di Juli. Manera nos a bisa caba, pa e personanan koe lo dispone di ki manera e fiesta lo sosode, nos meste spera un fiesta di luho acompanjá coe moralidad i decencia.

Di su parti *Amigoe di Curaçao* ta ofrece su columnanan pa jamamentoe i disposicionnan di Comision di fiesta.

Papa Leon XIII i Italia.

Den su respondi riba felicitacion di Cardenalnan, na ocasion di fiesta di su coronacion (dia 3 di Maart) Su Santidad a papia di su situacion den Roma. Leon XIII a bolbe manifesta su pena i su ansia riba e situacion semper mes indigno, den cual Santa Silja ta hajé i koe no ta di acuerdo coe independencia di Papa. El a mustra, koe si no tabata pa interes di su política hasta gobierno di Italia lo a stroba último fiestanan di hubileo. Libertad di Papa ta depende di gobierno di Italia. Papa a jama atencion di Cardenalnan riba e demostracion anti-catolicanan koe gobierno ta favorece i koe ta excita un odio peor koe di Satanas contra Santa Iglesia. Esai ta un posicion, coe cual Su Santidad no por conformé, mientras é no trocá enteramente. Na fin Su Santidad a expresa su speranza riba gloria nobo pa Papado i riba restauracion di su libertad i dignidad, pa cual lo é lucha te na morto.

Según courantnan di Europa e palabranan-ai di Su Santidad ta principio di un política mas severo contra gobierno di Italia.

Un figura di hende.

Courantnan di Hungria ta conta koe un mohé di coenucoe na Csoká, jamá Eva Micsik, kier a drenta secta di nazarenonan. P'esai sosode e mohé mester a haci un confesion público di toer su bida. El a presenté dilanti di un sacerdote di Zenta i el a declara lo ke ta sigui:

"Mi tabatin ocho jioe i mi a mata nan toer. E di promé, Victor, a nacé na 1874, i é tabatin cuater luna dia mi a maté. Otro cual su nomber mi no ta corda, a nace na 1879, i poco dia despues di su nacemento mi a kita su bida. Dia 29 di Februari di 1880 a nace dos ohochi, Pedro i Rosa; mi a mata nan ocho dia despues. Mi jioe Juliana; koe a bini na mundoe dia 11 di April 1881, a muri dos dia atras. Inés a nace dia 29 di Maart 1882, i no a biba sino algun ora. Dia 5 di Mei 1883 mi a bolbo haja jioe ohochi; un a nace morto i e otro, Piroska, mi a mata un luna despues. Mi último jioe, Pedro, a nace dia 8 di Mei 1884 i é no a biba sino dos dia. Toer mi jioenan a muri venená pa mi mes. Nan toer tabata batizá promé. — Mi no kier tabatin jioe. Mi esposo no tabata sabi nada di e venenamentoe i como mi no tabata biba na bon coe n'e mi kier a hacié rabia."

Di mas ta pa bisa koe nazarenonan a hiba e mónstruo coe figura di hende dilanti di huez, i el a repeti e mes confesion. Su esposo a declara koe duranti último anjanan Eva Micsik tabata semper den un estado di melancolía i koe hasta el a trata di mata curpa. E mohé ta poné na prizon i un causa criminal lo ta sigui contra dje. For di e proceso a sali koe toer indicacionnan di Eva en cuantoe na fecha di nacementoe i morto di su jioenan ta exacto.